

Věc C-463/20

**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

24. září 2020

Předkládající soud:

Conseil d'État (Belgie)

Datum předkládacího rozhodnutí:

4. června 2020

Žalobce:

Namur-Est Environnement ASBL

Žalovaný:

Région wallonne

CONSEIL D'ÉTAT, SECTION DU CONTENTIEUX ADMINISTRATIF
(Státní rada, oddělení sporné správní agendy, Belgie).

ROZSUDEK**I. Předmět žaloby**

- 1 Žalobou podanou dne 18. ledna 2017 se neziskový spolek NAMUR-EST ENVIRONNEMENT domáhá zrušení rozhodnutí inspecteur général du département de la nature et des forêts (generální inspektor odboru pro ochranu přírody a lesů; dále jen „DNF“) ze dne 27. června 2016, kterým byly akciové společnosti SAGREX (dále jen „SAGREX“) uděleny výjimky z opatření na ochranu živočišných a rostlinných druhů vymezených v člancích 2a, 3 a 3a loi du 12 juillet 1973 sur la conservation de la nature (zákon ze dne 12. července 1973, o ochraně přírody; Moniteur belge č. 1973A71207 ze dne 11. září 1973, <http://www.ejustice.just.fgov.be/eli/loi/1973/07/12/1973A71207/justel>, dále jen „zákon o ochraně přírody“) za účelem provozování lomu na vápencové kamenivo v Bossimé.

- 2 Dne 14. března 2018 byl akciové společnosti S.A. CIMENTERIES CBR povolen vstup do řízení jako vedlejší účastnice.

II. Skutkové okolnosti

- 3 Dne 4. listopadu 2008 podala společnost SAGREX žádost o jednotné povolení k opětovnému uvedení do provozu lomu v Bossimé, proražení tunelu mezi lomy Bossue a Lives-sur-Meuse, instalaci dopravního pásu v lomu Lives-sur-Meuse a vybudování doku pro nakládání lodí na břehu řeky Meuse.
- 4 Dne 12. května 2010 vydal DNF zamítavé stanovisko, v němž uvedl zejména následující důvody:

„Ačkoli bude záměrem [dotčeno] velké množství chráněných druhů, není ve spise překvapivě zmíněna žádná právní povinnost získat nezbytné výjimky z opatření k ochraně chráněných druhů v souladu s platnou právní úpravou;

[...]

S ohledem na povahu a rozsah tohoto záměru nemohou sanace plánované před výstavbou, během ní a po jejím skončení skutečně zmírnit ani kompenzovat řadu očekávaných dopadů, zejména pokud jde o zničení přírodních stanovišť“.

- 5 Dne 15. dubna 2016 podala společnost SAGREX žádost o výjimku z opatření na ochranu živočišných a rostlinných druhů stanovených zákonem o ochraně přírody. K této žádosti bylo připojeno posouzení vlivů na životní prostředí s názvem „Zničení stanovišť a přemístění rostlinných druhů pro účely provozování dolu v Bossimé“ z dubna 2016.
- 6 Dne 27. června 2016 DN F požadovanou výjimku udělil, čímž umožnil společnosti SAGREX, aby úmyslně vyrušila jedince vyjmenovaných živočišných a rostlinných druhů, poškodila a zničila stanoviště těchto druhů, dotčené jedince vykořenila, úmyslně zničila, zachytila a přemístila a zhoršila prostředí v oblastech, kde mají tyto druhy stanoviště, pod podmínkou dodržování vyjmenovaných zmírňujících opatření. Toto je napadený akt.
- 7 Dne 30. září 2016 předložila společnost SAGREX v rámci žádosti o jednotné povolení změny a doplnění studie posouzení vlivů na životní prostředí.
- 8 V době od 21. listopadu do 21. prosince 2016 se konalo veřejné připomínkové řízení k pozměněnému záměru, v jehož rámci byla vznesena řada připomínek.
- 9 Dne 21. prosince 2016 vydal DNF podmíněné kladné stanovisko k žádosti o jediné povolení. Toto stanovisko vychází mimo jiné z těchto důvodů:

„Na základě připomínek zapracovaných do spisu týkajícího se žádosti, na základě povinností vyplývajících z výjimky ze dne 27. 6. 2016 a prostřednictvím podmínek vymezených níže lze možné významné dopady tohoto záměru v oblasti

ochrany přírody zmírnit na přijatelnou úroveň, zejména s ohledem na kompenzační opatření; [...]“.

- 10 Dne 25. září 2017 příslušný ministr udělení jednotného povolení zamítl. Toto rozhodnutí bylo napadeno samostatnou žalobou na neplatnost, již podala vedlejší účastnice. Uvedená žaloba byla zamítnuta rozsudkem ze dne 14. května 2020.

III. Tvzení účastníků řízení

A. Žaloba na neplatnost

- 11 Žalobce tvrdí mimo jiné, že došlo k porušení článků 2 a 10 a přílohy I. 19 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. 2012, L 26, s. 1).
- 12 Napadeným aktem je povolení, u kterého neproběhl postup posouzení vlivů v souladu s příslušnými ustanoveními směrnice 2011/92, přičemž příslušný orgán, který jej vydal, neověřoval, zda je takové posouzení vlivů v daném případě vyžadováno.
- 13 Článek 4 odst. 1 směrnice 2011/92 stanoví, že „záměry kategorií uvedených v příloze I podléhají posouzení v souladu s články 5 až 10“. V příloze I, bodě 19, jsou uvedeny mimo jiné „[l]omy a povrchová těžba, pokud plocha místa přesahuje 25 hektarů [...]“, s tím, že tyto záměry musejí „získat povolení a posouzení z hlediska jejich vlivů“, přičemž „povolením“ se rozumí „rozhodnutí příslušného orgánu nebo orgánů, které opravňuje oznamovatele k uskutečnění záměru“.
- 14 Tento záměr spadá do působnosti přílohy I směrnice 2011/92 a výjimka byla udělena k „provozování lomu na vápencové kamenivo v Bossimé“. Žadatel tak musí získat povolení, aby mu vzniklo „oprávnění uskutečnit záměr“, z čehož vyplývá, že před vydáním takového povolení mělo být provedeno posouzení vlivů „v souladu s články 5 až 10“ této směrnice.
- 15 V každém případě musí být v rámci víceetapového rozhodovacího procesu hodnocení vlivů provedeno co nejdříve. Je pravda, že byla souběžně podána žádost o jednotné povolení k provozování lomu, avšak tato žádost a s ní spojená studie posouzení vlivů byly předloženy až po podání žádosti o výjimku a po vydání rozhodnutí ze dne 27. června 2016, jelikož studie posouzení vlivů je z července 2016.
- 16 „Výňatek z kapitoly Fauna a flóra studie posouzení vlivů z roku 2008 – doplnění studie vlivů po změně záměru v roce 2015“, který tvoří přílohu žádosti o výjimku, má omezený rozsah a nemůže představovat posouzení vlivů na životní prostředí ve smyslu požadavků stanovených směrnicí.

- 17 Navíc je v rámci posouzení vlivů rovněž vyžadováno, aby byl záměr projednán s dotčenými orgány a za účasti veřejnosti (článek 6 směrnice 2011/92), aby příslušný orgán přezkoumal a vzal v úvahu informace uvedené v dokumentu o posouzení a informace shromážděné v rámci konzultací podle článku 6 (článek 8 směrnice 2011/92), aby příslušný orgán zahrnul výsledky tohoto zohlednění do rozhodnutí o povolení a aby byly příslušné informace zpřístupněny veřejnosti (článek 9 směrnice 2011/92), přičemž tyto fáze nebyly v projednávané věci dodrženy (zejména fáze s účastí veřejnosti).

B. Žalobní odpověď

- 18 Žalovaný v odpovědi uvádí, že napadený akt není záměrem ve smyslu směrnice 2011/92. Jeho účinkem není oprávnění k provozu lomu, ale pouze vyloučení použitelnosti některých ustanovení zákona o ochraně přírody pro účely podání žádosti o povolení k provozu. Vzhledem k tomu, že toto povolení nemůže být uplatňováno samo o sobě, nepředstavuje „rozhodnutí příslušného orgánu nebo orgánů, které opravňuje oznamovatele k uskutečnění záměru“. Navíc nejde o povolení vydané ve víceetapovém rozhodovacím postupu, jelikož orgán, který vydal napadený akt, není totožný s orgány příslušnými k posuzování žádostí o jednotné povolení a jedná v jiném rámci.

C. Replika

- 19 Žalobce ve své replice odkazuje na různé rozsudky Soudního dvora, zejména rozsudek ze dne 7. ledna 2004, Wells (C-201/02, EU:C:2004:12), který se týká použití směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. 1985, L 175, s. 40; Zvl. vyd. 15/01 s. 248) na provozování lomu.
- 20 Napadený akt je nezbytnou podmínkou k provozování lomu; představuje tak povolení v rámci víceetapového rozhodovacího procesu. Posouzení vlivů musí být provedeno co nejdříve. Skutečnost, že orgán, který vydal napadený akt, není totožný s orgány příslušnými k řízení o žádosti o jednotné povolení, je v tomto ohledu irelevantní.
- 21 Tvzení, že posouzení vlivů je vyžadováno pouze v rámci řízení o žádosti o jednotné povolení, opomíjí na jedné straně skutečnost, že v rozhodovacím procesu je příslušný orgán povinen vzít „co nejdříve“ v úvahu dopady na životní prostředí, a na druhé straně skutečnost, že následně provedeným posouzením vlivu nelze zpochybnit napadený akt, kterým bylo pravomocně uděleno povolení k úmyslnému vyrušování chráněných druhů a poškození a zničení jejich stanovišť, a že tudíž posouzení vlivů musí být provedeno předem.

D. Vyjádření vedlejší účastnice řízení

- 22 Vedlejší účastnice má za to, že projekt provozování lomu sice spadá pod pojem „záměr“ ve smyslu směrnice 2011/92, avšak napadená výjimka není „povolením“

ve smyslu uvedené směrnice, jelikož sama o sobě nezakládá oprávnění k uskutečnění záměru: oprávnění oznamovatele uskutečnit záměr vzniká až kombinací obou povolení.

- 23 Vzhledem k tomu, že výjimka je jednou z fází povolovacího řízení, která nepředstavuje hlavní, ale doplňkové rozhodnutí, jež se týká jen některých účinků záměru, není podle vedlejší účastnice nutné provádět v této fázi posouzení vlivů.
- 24 Studie o vlivu na životní prostředí připojená k žádosti o jednotné povolení obsahuje analýzu dopadů na chráněné druhy, na něž se vztahuje výjimka, takže cílů sledovaných směrnicí 2011/92 bylo v plném rozsahu dosaženo, vzhledem k tomu, že toto posouzení bylo provedeno před vydáním hlavního povolení, týkalo se dopadů na chráněné druhy a byly ve vztahu k němu poskytnuty veškeré procesní záruky vyžadované směrnicí.
- 25 Nelze mít za to, že v okamžiku žádosti o výjimku již bylo s konečnou platností rozhodnuto o všech způsobech uskutečnění záměru. Žadatel je tak povinen provést posouzení vlivů ve fázi žádosti o jednotné povolení, aby se toto posouzení týkalo konečné podoby záměru po zapracování změn potřebných ke splnění podmínek výjimky.

E. Poslední vyjádření protistrany

- 26 Protistrana tvrdí, že mezi režimem jednotného povolení a režimem výjimek z opatření na ochranu živočišných a rostlinných druhů neexistuje žádná právní ani správní souvislost. Nejde tedy o „rozhodovací proces“ ve smyslu evropské judikatury. Nelze zaměňovat příčinu, tedy provozování lomu, s jejími důsledky, tedy ohrožením živočišných nebo rostlinných druhů.

F. Poslední vyjádření vedlejší účastnice řízení

- 27 Vedlejší účastnice řízení se domnívá, že směrnice 2011/92 byla dodržena, i když se veřejné připomínkové řízení konalo až po vydání napadeného aktu, jelikož „ke spisu předloženému k veřejnému připomínkovému řízení týkajícímu se hlavního rozhodnutí byla připojena jak výjimka jako taková, tak konkrétní posouzení vlivů dokládající splnění podmínek výjimky a doplnění studie vlivů týkající se fauny a flóry (z dubna 2016)“. Veřejné připomínkové řízení se konalo přesně v době, kdy mohla veřejnost předkládat připomínky k vlastnímu záměru, jelikož v tomto okamžiku byly ještě otevřené všechny možnosti.

G. Poslední vyjádření žalobce

- 28 Žalobce zdůrazňuje, že napadený akt je nezbytnou podmínkou k provozování lomu. Provozování lomu a vyrušování druhů „představují jeden a tentýž záměr zásahu do přírodního prostředí“. Jelikož k tomu, aby oznamovateli vzniklo oprávnění uskutečnit záměr, je vyžadováno více správních rozhodnutí, je povolením ve smyslu směrnice 2011/92 soubor těchto rozhodnutí. To znamená, že

ve vztahu k žádosti o výjimku nebylo provedeno dostatečné posouzení vlivů na životní prostředí.

IV. Posouzení

- 29 Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. 1992, L 206, s. 7; Zvl. vyd. 15/02 s. 102) ve svých člancích 12 a 13 stanoví, že členské státy přijmou nezbytná opatření pro vytvoření systému přísné ochrany živočišných druhů uvedených v příloze IV a) a rostlinných druhů uvedených v příloze IV b). Podle článku 16 uvedené směrnice se členské státy mohou v určitých případech a za určitých podmínek od těchto opatření odchýlit.
- 30 Směrnice 92/43, zákon o ochraně přírody ani regionální správní předpisy neupravují posouzení vlivů nebo projednání s veřejností před vydáním povolení k odchýlení se od opatření k ochraně živočišných a rostlinných druhů.
- 31 Důvodem, proč společnost SAGREX podala žádost o výjimku ze zákona o ochraně přírody, bylo odmítavé stanovisko DNF ze dne 12. května 2010.
- 32 K žádosti o výjimku je připojeno posouzení vlivů na životní prostředí s názvem „Zničení stanovišť a přemístění rostlinných druhů pro účely provozování dolu v Bossimé“ z dubna 2016.
- 33 K tomuto posouzení vlivů je připojen mimo jiné výňatek ze studie posouzení vlivů na životní prostředí vyhotovené v rámci žádosti o jednotné povolení. Jde o „kapitolu Fauna a flóra studie o posouzení vlivů na životní z roku 2008 – doplnění studie vlivů po změně záměru v roce 2015“, taktéž z dubna 2016.
- 34 Před vydáním napadeného aktu neproběhla žádná fáze s účastí veřejnosti.
- 35 Článek 1 odst. 2 směrnice 2011/92 obsahuje mimo jiné následujících definice:
 - a) „záměrem“ [se rozumí]
 - provádění stavebních prací nebo výstavba jiných zařízení nebo děl,
 - jiné zásahy do přírodního prostředí a krajiny včetně těch, které se týkají těžby nerostných surovin;
 - [...]
 - c) „povolením“ [se rozumí] rozhodnutí příslušného orgánu nebo orgánů, které opravňuje oznamovatele k uskutečnění záměru.

Článek 2 odst. 1 téže směrnice mimo jiné stanoví: „Členské státy přijmou všechna opatření nezbytná k zajištění, aby před vydáním povolení musely záměry, které mohou mít významný vliv na životní prostředí mimo jiné v důsledku své povahy,

rozsahu nebo umístění, získat povolení a posouzení z hlediska jejich vlivů na životní prostředí“.

36 Článek 6 směrnice 2011/92 zní:

„1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby orgány, kterých by se záměr mohl týkat, měly vzhledem ke své zvláštní působnosti v otázkách životního prostředí nebo na základě místní a regionální příslušnosti možnost vyjádřit své stanovisko k informacím poskytnutým oznamovatelem a k žádosti o povolení, přičemž v případě potřeby vezmou v potaz případy uvedené v čl. 8a odst. 3. Za tímto účelem členské státy určí orgány, s nimiž je třeba záměr projednat, buď obecně, nebo v jednotlivých případech. Těmto orgánům musí být předány informace shromážděné podle článku 5. Podrobné podmínky týkající se projednání stanoví členské státy.

2. V zájmu zajištění účinné účasti dotčené veřejnosti na rozhodovacích procesech se následující informace sdělují veřejnosti prostřednictvím elektronických sdělovacích prostředků a veřejného oznámení nebo jiným vhodným způsobem v počáteční fázi rozhodovacích procesů týkajících se životního prostředí podle čl. 2 odst. 2, a nejpozději jakmile je možné tyto informace rozumně poskytnout:

- a) žádost o povolení;
- b) skutečnost, že záměr podléhá posouzení vlivů na životní prostředí, a případně také skutečnost, že se na něj vztahuje článek 7;
- c) údaje o příslušných orgánech odpovědných za vydávání rozhodnutí, o orgánech, od kterých je možné obdržet příslušné informace, a o orgánech, na které se lze obracet s připomínkami či dotazy, a také údaje o lhůtách pro podávání připomínek či dotazů;
- d) povaha možných rozhodnutí nebo návrh rozhodnutí, je-li k dispozici;
- e) údaj o dostupnosti informací shromážděných podle článku 5;
- f) informace o tom, kdy, kde a jakým způsobem budou příslušné informace zpřístupněny;
- g) podrobné podmínky účasti veřejnosti stanovené podle odstavce 5 tohoto článku.

3. Členské státy zajistí, aby dotčené veřejnosti byly v přiměřených lhůtách zpřístupněny tyto informace:

- a) veškeré informace shromážděné podle článku 5;
- b) v souladu s vnitrostátními právními předpisy hlavní zprávy a doporučení adresované příslušnému orgánu nebo orgánům v době, kdy je dotčená veřejnost informována v souladu s odstavcem 2 tohoto článku;

c) v souladu s ustanoveními směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí informace neuvedené v odstavci 2 tohoto článku, které jsou významné pro rozhodnutí podle článku 8 této směrnice a které jsou dostupné až po informování dotčené veřejnosti podle odstavce 2 tohoto článku.

4. Dotčená veřejnost musí dostat včasné a účinné možnosti účastnit se rozhodovacích řízení ve věcech životního prostředí podle čl. 2 odst. 2 a musí mít za tím účelem právo vyjádřit své připomínky a stanoviska příslušnému orgánu nebo orgánům v době, kdy jsou všechny možnosti ještě otevřené, tedy před učiněním rozhodnutí o žádosti o povolení.

5. Podrobné podmínky informování veřejnosti (například formou vývěsek v určité oblasti nebo oznámeními v místním tisku) a konzultací s dotčenou veřejností (například písemným vyjádřením nebo veřejnou anketou) stanoví členské státy. Členské státy přijmou na vhodné správní úrovni nezbytná opatření s cílem zajistit, aby příslušné informace byly veřejnosti přístupné v elektronické podobě, a to alespoň prostřednictvím ústředního portálu nebo snadno dostupných přístupových míst.

6. Pro jednotlivé fáze se stanoví přiměřené lhůty poskytující dostatek času, aby

a) bylo možné informovat orgány uvedené v odstavci 1 a veřejnost a

b) orgány uvedené v odstavci 1 a dotčená veřejnost měly dost času na přípravu a účinnou účast na rozhodování ve věcech životního prostředí podle ustanovení tohoto článku.

7. Lhůty pro jednání s dotčenou veřejností o dokumentaci vlivů záměru na životní prostředí uvedené v čl. 5 odst. 1 nesmí být kratší než 30 dnů“.

37 V rozsudku ze dne 7. ledna 2004, Wells (C-201/02, EU:C:2004:12) Soudní dvůr uvedl, že ve smyslu prvního bodu odůvodnění směrnice 85/337 je nutné, aby příslušný orgán vzal „co nejdříve“ v úvahu vlivy dotčeného záměru na životní prostředí (bod 51). „To znamená, že jestliže vnitrostátní právo stanoví povolovací řízení v několika fázích, přičemž jednou z nich je hlavní rozhodnutí a další prováděcí rozhodnutí, které nemůže jít nad rámec parametrů stanovených hlavním rozhodnutím, musejí být vlivy, které může mít záměr na životní prostředí, identifikovány a posuzovány během řízení týkajícího se hlavního rozhodnutí. Pouze tehdy, když tyto vlivy nejsou identifikovatelné, by mělo být posouzení provedeno během řízení týkajícího se prováděcího rozhodnutí“ (bod 52).

38 Soudní dvůr kromě toho rozhodl, že „[z]e systematiky a cílů směrnice 85/337 vyplývá, že se [čl. 1 odst. 2 této směrnice] týká rozhodnutí (v jedné nebo více fázích), které oznamovateli umožňuje zahájit práce k uskutečnění jeho záměru. S ohledem na tato upřesnění tedy přísluší předkládajícímu soudu, aby ověřil, zda stavební povolení k předběžnému záměru a rozhodnutí o schválení vyhrazených bodů, o něž se jedná ve věci v původním řízení, představují jako celek „povolení“

ve smyslu směrnice 85/337 (viz v tomto ohledu rozsudek z dnešního dne, Komise v. Spojené království, C- 508/03, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, body 101, 102). Dále je třeba připomenout, že Soudní dvůr v bodě 52 výše uvedeného rozsudku Wells upřesnil, že jestliže vnitrostátní právo stanoví povolovací řízení v několika fázích, přičemž jednou z nich je vydání hlavního rozhodnutí a další vydání rozhodnutí o uskutečnění záměru, které nemůže jít nad rámec parametrů stanovených hlavním rozhodnutím, musejí být vlivy, které záměr může mít na životní prostředí, identifikovány a posuzovány během řízení týkajícího se hlavního rozhodnutí. Pouze tehdy, kdy tyto vlivy nejsou identifikovatelné, by mělo být posouzení provedeno během řízení týkajícího se rozhodnutí o uskutečnění záměru“.[rozsudek ze dne 4. května 2006, Barker (C-290/03, EU:C:2006:286, body 45 až 47); viz rovněž rozsudky ze dne 4. května 2006, Komise v. Spojené království (C-508/03, EU:C:2006:287, bod 104); ze dne 28. února 2008, Abraham a další (C-2/07, EU:C:2008:133, bod 26); ze dne 17. března 2011, Brussels Hoofdstedelijk Gewest a další (C-275/09, EU:C:2011:154, bod 32), a ze dne 3. března 2011, Komise v. Irsko (C-50/09, EU:C:2011:109, body 76 a 77)].

- 39 V bodě 34 rozsudku ze dne 17. března 2011, Brussels Hoofdstedelijk Gewest a další (C-275/09, EU:C:2011:154), Soudní dvůr dále rozhodl, že vnitrostátnímu soudu přísluší, aby určil na základě použitelné vnitrostátní právní úpravy, zda lze takové rozhodnutí, o které se jedná ve sporu v původním řízení, považovat za jednu fázi vícestupňového povolovacího řízení, po jehož skončení má dojít k výkonu činností, jež tvoří záměr ve smyslu příslušných ustanovení směrnice 85/337.
- 40 V projednávané věci neproběhla před vydáním napadeného aktu žádná fáze s účastí veřejnosti. Fáze s účastí veřejnosti se v zásadě uskutečnila až po vydání napadeného aktu, a to v rámci veřejného připomínkového řízení k žádosti o jednotné povolení. Je tak třeba posoudit, zda směrnice 2011/92 ukládá povinnost, aby se fáze s účastí veřejnosti uskutečnila před přijetím opatření, které má takový dosah a takové účinky, jako napadený akt.
- 41 V tomto ohledu je třeba uvést, že provozování lomu by bez napadené výjimky nebylo možné. V tomto smyslu je nesporné, že napadený akt představuje nezbytnou podmínku k obnovení provozu lomu. Kromě toho je rovněž nesporné, že tento lom nelze provozovat ani bez získání jednotného povolení, jehož vydání je podmíněno uskutečněním veřejného připomínkového řízení.
- 42 Provozování lomu v Bossimé jako takové představuje záměr ve smyslu čl. 1 odst. 2 písm. a) směrnice 2011/92. V souladu s článkem 4 odst. 1 uvedené směrnice podléhá takový provoz posouzení vlivů na životní prostředí, jelikož tento druh lomů je uveden v příloze I zmíněné směrnice.
- 43 Nicméně jediným předmětem napadeného aktu je povolení k vyrušení živočišných druhů a poškození jejich stanovišť. Navíc hlavním rozhodnutím, které opravňuje oznamovatele k uskutečnění jeho záměru, je jednotné povolení, které může být po

veřejném připomínkovém řízení zamítnuto nebo podřízeno přísnějším podmínkám, než jaké jsou stanoveny v napadeném aktu. V projednávané věci tak příslušný orgán vydání jednotného povolení k provozování lomu zamítl.

- 44 Orgán příslušný k vydávání jednotných povolení musí posoudit veškeré aspekty záměru týkajícího se provozování lomu z hlediska stavebně právních předpisů a ochrany životního prostředí. Z tohoto důvodu může posoudit dopady tohoto provozu přísněji v porovnání s parametry definovanými orgánem, který vydal napadený akt.
- 45 Vystává tak otázka, zda napadený akt a jednotné povolení k provozování lomu představují totéž povolení [ve smyslu čl. 1 odst. 2 písm. c) směrnice 2011/92] týkající se téhož záměru [ve smyslu čl. 1 odst. 2 písm. a) uvedené směrnice]. Vzhledem k těmto zvláštním skutkovým okolnostem oproti stávající [unijní] judikatuře je namístě položit tuto otázku Soudnímu dvoru Evropské unie.
- 46 V případě kladné odpovědi na tuto první otázku je třeba položit Soudnímu dvoru další otázku, a to ohledně požadavků stanovených touto směrnicí v případě, kdy na rozdíl od aktů dotčených ve věcech, ve kterých byly vydány výše uvedené rozsudky, zejména rozsudek Wells, není napadený akt ve skutečnosti rozhodnutím o uskutečnění záměru ani hlavním rozhodnutím, jelikož tím je jednotné povolení k provozování lomu.

V. Předběžné otázky

1. Představují rozhodnutí „o povolení k vyrušení živočišných druhů a poškození stanovišť těchto druhů za účelem provozování lomu“ a rozhodnutí, kterým se toto provozování lomu povoluje, nebo zamítá (jednotné povolení), totéž povolení [ve smyslu čl. 1 odst. 2 písm. c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí] týkající se téhož záměru [ve smyslu čl. 1 odst. 2 písm. c) téže směrnice], jestliže jednak nelze lom provozovat bez prvního z uvedených povolení a jednak orgánu příslušnému k vydávání jednotných povolení zůstává zachována možnost přísnějšího posouzení vlivů tohoto provozu na životní prostředí v porovnání s parametry definovanými orgánem, který vydal první z uvedených rozhodnutí?

2. V případě kladné odpovědi na tuto první otázku, jsou požadavky stanovené v uvedené směrnici, zejména jejích člancích 2, 5, 6, 7 a 8, dostatečně dodrženy, pokud první fáze s účastí veřejnosti proběhla až po vydání rozhodnutí „o povolení k vyrušení živočišných druhů a poškození stanovišť těchto druhů za účelem provozování lomu“, avšak před vydáním hlavního rozhodnutí opravňujícího oznamovatele k provozování lomu?

@